

Sygn. akt VIII U 2232/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca	sędzia Grażyna Łazowska
Protokolant	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2022 r. w Gliwicach

sprawy S. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania S. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 czerwca 2018 r. **nr** (...) - (...)

na skutek wniosku ubezpieczonego o uzupełnienie wyroku Sadu Okręgowego w Gliwicach z dnia 29 marca 2019 roku

uzupełnia wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 29 marca 2019 roku w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do przeliczenia emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od 1 maja 2018 roku.

(-) sędzia Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 2232/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 18 czerwca 2018r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu S. Z. prawa

do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury górniczej na podstawie art. 110a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż nowo wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się przeliczenia świadczenia na podstawie ww. przepisu od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o przeliczenie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Wyrokiem z 29 marca 2019r. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do przeliczenia emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poczynając od 1 czerwca 2018r. (pkt 1 wyroku).

W dniu 8 kwietnia 2019r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o uzupełnienie wyroku i przyznanie prawa do przeliczenia emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej poczynając od 1 maja 2018r., czyli od miesiąca zgłoszenia wniosku, gdy wniosek o przeliczenie złożył 31 maja 2018r.

Postanowieniem z 16 kwietnia 2019r. Sąd oddalił wniosek ubezpieczonego o uzupełnienie wyroku podnosząc, że skoro w wyroku Sąd przyjął, że prawo do przeliczenia przysługuje od 1 czerwca 2018r., to jednocześnie rozstrzygnął również, iż za okres wcześniejszy przeliczenie nie przysługuje. W takiej sytuacji wyrok może być zaskarżony apelacją. Wyrok ten zawiera bowiem substrat zaskarżenia i nie ma potrzeby jego uzupełnienia.

Wyrokiem z 29 października 2021r. sygn. III AUa 1345/19 Sąd Apelacyjny w K. oddalił apelację organ rentowego od wyroku sądu I instancji z 29 marca 2019r. i następnie postanowieniem z tego samego dnia uchylił zaskarżone postanowienie z dnia 16 kwietnia 2021r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gliwicach.

W uzasadnieniu postanowienia z 29 października 2021r. Sąd Apelacyjny w Katowicach wskazał, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje przekonanie, że nie można wnieść środka odwoławczego od orzeczenia, które nie zostało wydane w rozumieniu przepisów postępowania cywilnego. Dotyczy to zarówno braku orzeczenia w ogóle, jak i braku w wydanym orzeczeniu rozstrzygnięcia o określonym żądaniu lub o jego części. Jeżeli więc Sąd Okręgowy nie orzekł o całości żądania powoda do czego był zobowiązany i co powinien wyrazić w sentencji zaskarżonego wyroku, to stronom przysługuje na podstawie art.351§1 k.p.c. prawo do złożenia wniosku o uzupełnienie wyroku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zgodnie z art.351§1 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu – od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów powinien był zamieścić z urzędu.

W rozpoznawanej sprawie ubezpieczony S. Z. w odwołaniu od skarżonej decyzji z 18 czerwca 2018r. wniósł o przeliczenie świadczenia emerytalnego od miesiąca zgłoszenia wniosku o takie przeliczenie. Wniosek o przeliczenie ubezpieczony złożył w dniu 31 maja 2018r., co ostatecznie jest okolicznością bezsporną w sprawie. W takiej sytuacji zasadne było przyznanie ubezpieczonemu prawa do przeliczenia świadczenia emerytalnego od 1 maja 2018r., zgodnie z art. 133 ust.1 pkt 1 ustawy emerytalnej. W myśl tego przepisu, w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż: od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu. Skoro ubezpieczony wniosek złożył w maju 2018r., to przysługuje mu prawo do przeliczenia świadczenia na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, od 1 maja 2018r. W tym zatem zakresie wyrok Sądu Okręgowego z 29 marca 2019r. podlegał uzupełnieniu, z mocy cytowanego na wstępie rozważań art.351 k.p.c.

(-) Sędzia Grażyna Łazowska